

prima instanță: V. Muntean
instanța de apel: N.Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1584/16

Î N C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iuliana Oprea, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Sofiei Guseva, avocatul Dina Orîndaș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Sofiei Guseva împotriva Companiei de asigurare „Donaris Viena Insurance Group” societate pe acțiuni cu privire la încasarea cheltuielilor pentru serviciile medicale și a dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Sofia Guseva, admis apelul declarat de către Compania de asigurare „Donaris Viena Insurance Group” societate pe acțiuni, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 19 martie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 03 iunie 2014, Sofia Guseva a depus cerere de chemare în judecată împotriva SAR „Donaris Group” SA, în prezent CA „Donaris Viena Insurance Group” SA cu privire la încasarea cheltuielilor pentru serviciile medicale și a dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 27 aprilie 2013, a procurat de la CA „Donaris Viena Insurance Group” SA polița de asigurare medicală nr. 58000 a cetățenilor, care pleacă peste hotare.

Menționează că, aflându-se în Elveția pe data de 09 iunie 2013, i s-a făcut rău și a fost nevoită să se adreseze Centrului Clinic Universitar Vaudois, str.Bugnion CH-101 Lausanne.

Susține că, pentru stabilirea diagnozei, a trecut un șir de investigații (radiografia toracică, electrocardiograma, evaluarea medicală a tropinei) pentru care a achitat din cont propriu suma de 1018 franci elvețieni, deoarece administrația spitalului, la care s-a adresat, a refuzat să accepte polița de asigurare

din Republica Moldova, fiind siguri că nu vor obține de la CA „Donaris Viena Insurance Group” SA costul serviciilor prestate.

Afirmă că, la întoarcerea în țară, la data de 22 iulie 2013, s-a adresat la CA „Donaris Viena Insurance Group” SA cu o cerere privind compensarea cheltuielilor suportate ca urmare a adresării pentru ajutor medical urgent în Centrului Clinic Universitar Vaudois din Elveția, iar prin răspunsul din 05 august 2013 a primit refuz pe motiv că, diagnoza, care i-a fost stabilită, criză de anxietate, este o tulburare psihică și conform pct. 6.2.2 al extrasului din condițiile speciale de asigurare medicală a persoanelor care pleacă în străinătate, asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru tratarea bolilor neurologice și psihice.

Consideră că, conform pct. 5.1.1 al extrasului din condițiile speciale de asigurare medicală a persoanelor care pleacă în străinătate, aprobat prin hotărârea Consiliului de administrare al CA „Donaris Viena Insurance Group” SA nr. 24/11 din 28 noiembrie 2011, cheltuielile investigațiilor medicale de urgență efectuate sunt acoperite de asigurător.

Relevă că, conform prevederilor art. 619 din Codul civil, începând cu data de 05 august 2013, ea are dreptul la calcularea dobânzii de întârziere la suma datorată de 1018,85 franci elvețieni.

Solicită încasarea de la CA „Donaris Viena Insurance Group” SA a sumei de 1018,85 franci elvețieni echivalentul a 13784,43 lei, cu titlu de cheltuieli pentru serviciile medicale de urgență, a dobânzii de întârziere în sumă de 924,50 lei și a sumei de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În cadrul examinării pricinii reclamanta și-a majorat de mai multe ori quantumul acțiunii, solicitând într-un final încasarea din contul pârâtei CA „Donaris Viena Insurance Group” SA a sumei de 1018,85 franci elvețieni, cu titlu de cheltuieli pentru serviciile medicale urgente, a dobânzii de întârziere în mărime de 2557,76 lei, a sumei de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 martie 2015 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din contul CA „Donaris Viena Insurance Group” SA în beneficiul Sofiei Guseva suma de 1018,85 franci elvețieni, cu titlu de cheltuieli pentru serviciile medicale de urgență acordate, exprimați în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, suma de 2 557,78 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 492 lei, cu titlu de taxă de stat și suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de către Sofia Guseva, admis apelul declarat de către CA „Donaris Viena Insurance Group” SA, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță nu sunt întrunite condițiile de asigurare, ce ar determina survenirea obligației CA „Donaris Viena Insurance Group” SA de a compensa Sofiei Guseva cheltuielile suportate de aceasta în legătură cu oferirea unor servicii medicale ce nu se încadrează în cazul

asigurat și nu urmează a fi compensate de CA „Donaris Viena Insurance Group” SA, precum și nu sunt întrunite temeiurile expuse în art. art. 512-514 și 572 din Codul civil pentru obligarea ultimei de a compensa Sofiei Guseva cheltuielile pretinse, deoarece o astfel de obligație a CA „Donaris Viena Insurance Group” SA nu există în temeiul raportului contractual existent.

La 19 mai 2016, reprezentantul Sofiei Guseva, avocatul Dina Orîndaș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel a ignorat total și nu a luat în considerare circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține că decizia instanței de apel este una arbitrară, încălcând prin această decizie garanțiile implicite prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin referința depusă la data de 07 iulie 2016 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei ilegale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Sofiei Guseva, avocatul Dina Orîndaș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Sofiei Guseva, avocatul Dina Orîndaș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul reprezentantului Sofiei Guseva, avocatul Dina Orîndaş ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Sofiei Guseva, avocatul Dina Orîndaş se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Mariana Pitic